

Már tanulok hallgatni...

Már tanulok hallgatni lelkesen
a korszakos, híres látványokon,
s mint emberi szeszélyre, csendesen,
a szóra is, a stemplit rányomom.

Hát mit tennék? Ha szentélyt nem feszít,
csak fröccsen szét a szó, mint törmelék
a szájalók bűnös száján... Pedig
akad bukottja, szótlan is, elég.

(Konczek József fordítása)

A békés út...

A békés út vajon hová vezet?
Szóltam volna én, de szólni nem lehet.
„Bövíben az észnek – híjával az észnek” –
erről bizony nem tud szót sem a természet,
mely bűvös és erős, de mást ránk nem hagyott,
csupán a tiszta szót, miként pásztorbotot.

(Konczek József fordítása)

